

РЕШЕНИЕ

№ 4874

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 19.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3399** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка със Закона за хазарта /ЗХ, отм/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място], подадена от управителя П. Д. Я. чрез пълномощника му адв. Д. Т., срещу решения №№Р-И-1654 и Р-И-1655 от 30.09.2011г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/. С оспорените решения се прекратява действието на разрешения за организиране на хазартни игри в игрални казина в хотел «Х.» и хотел «К.» в курортен комплекс «Слънчев бряг», издадени на жалбоподателя.

Жалбоподателят оспорва двата административни акта като незаконосъобразни поради допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Твърди, че едновременно с искането за предсрочно прекратяване на действието на разрешенията, подадено от единия управител на дружеството, комисията е била сезирана и с друго искане – за временно преустановяване дейността на казината, подадено от другия управител на дружеството. Административният орган не е изяснил действителната воля на представляващите дружеството и по своя преценка се е произнесъл само по първото искане. Моли двата акта да бъдат отменени. Представява се от адв.Т.. Претендира разноски.

Ответникът – Държавната комисия по хазарта, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Ж. оспорва жалбата. Счита, че по отношение на казиното

в хотел „К.“ правният интерес на жалбоподателя да оспорва акт е отпаднал, тъй като срокът на разрешението за организиране на хазартни игри в игрално казино междувременно е изтекъл. По отношение на казиното в хотел „Х.“, счита, че жалбата е неоснователна. Сочи, че временното прекратяване на дейността на казиното се извършва при уведомителен режим, при който ДКХ не провежда въобще административно производство, докато предсрочното прекратяване на дейността се подчинява на разрешителен режим, при който се провежда административно производство, приключващо с административен акт. Твърди, че е обичайна практика, организаторите на казина да искат уведомяват за временно спиране на дейността докато трае производството по предсрочното прекратяване, за да се предотвратят данъчните задължения. В тази връзка счита, че ДКХ не е била сезирана с противоречиви искания. Навежда доводи също така, че ДКХ не е длъжна да изследва отношенията между двамата управители и дружеството.

Съдът, въз основа на приложената към делото административна преписка и събраните доказателства, приема за установени следните факти:

Държавната комисия по хазарта е издала на жалбоподателя Разрешение №И-881 от 20.06.2011г. за организиране на хазартни игри в игрално казино, находящо се в хотел „К.“ в курортен комплекс „Слънчев бряг“. Разрешението се издава за срок от пет години, считано от 24.04.2008г.

Издадено е и Разрешение №И-880 от 20.06.2011г. за организиране на хазартни игри в игрално казино, находящо се в хотел „Х.“ в курортен комплекс „Слънчев бряг“. Това разрешение не е представено по делото, но тъй като то не се оспорва от страните и е цитирано в другите доказателства, съдът го приема като установен факт.

Дейността на двете казина е била временно преустановена поради извършване на ремонтни работи в предходен период. По делото са представени уведомления за временно прекратяване на дейността на казино «Х.» за периода от 01.10.2010г. до 01.05.2011г. С уведомление от 15.04.2011г., получено в ДКХ на 18.04.2011г., видно от представената обратна разписка, жалбоподателят е уведомил ДКХ, че в казино «Х.» ще се провеждат хазартни игри, считано от 02.05.2011г.

По делото са представени уведомления за временно прекратяване на дейността на казино «К.» за периода от 01.10.2010г. до 13.04.2011г. С уведомление от 01.04.2011г., получено в ДКХ на 04.04.2011г., видно от представената обратна разписка, жалбоподателят е уведомил ДКХ, че в казино «К.» ще се провеждат хазартни игри, считано от 14.04.2011г.

При справка в търговския регистър и от представените по делото удостоверения за актуално правно състояние се установява, че дружеството жалбоподател се представлява от управителите П. Д. Я. и Й. Д. Й., като двамата могат да действат както заедно, така и поотделно.

Производството пред административния орган е започнало по две заявления /искания/ с вх.№№ И-1654 и И-1655 от 17.09.2011г. за предсрочно прекратяване дейността на казината, подписани от управителя Й.. На 19.09.2012г. председателят на ДКХ е направил предложения до комисията за предсрочно прекратяване на двете разрешения.

Управителят Я. е подал е подал Уведомление до ДКХ с

вх.№2626/28.09.2011г. по чл.76 ал.4 от ЗКХ / обн.ДВ бр. 51 от 4.06.1999, отм. ДВ бр.26 от 30.06.2012г., в сила от 01.07.2012г./ за временно спиране на дейността на игрално казино «Х.» поради извършване на основни ремонтни работи на сградата, в която се намира казиното. В уведомлението не е посочен срок, за който се спира дейността - вместо това е посочено, че при подновяване на дейността за организиране и провеждане на хазартни игри ДКХ ще бъде надлежно уведомена.

Уведомление по чл.76 ал.4 от ЗХ/отм./ за казиното в хотел «К.» след искането за предсрочно прекратяване на разрешението не е отправяно.

Исканията за предсрочно прекратяване на дейността и предложенията на председателя на ДКХ по тях са разгледани на заседание на ДКХ, проведено на 30.09.2011г. На заседанието са присъствали председателят и четирима членове на ДКХ. Решенията за предсрочно прекратяване на разрешенията са взети единодушно.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Жалбата е подадена в законоустановения срок съгласно Определение на Върховния административен съд №84 от 07.01.2013г. по адм.дело №13856/2012г. Действително, преди приключване на съдебното производство срокът на разрешението за организиране на игрално казино „К.“ е изтекъл. По делото няма данни срокът да е продължен или да е налице неприключило производство пред ДКХ в тази връзка. С изтичането на срока на разрешението за хотел „К.“ не отпада правният интерес на жалбоподателя да обжалва предсрочното прекратяване на неговото действие, тъй като евентуалната отмяна на административния акт би била предпоставка за производството по ЗОДОВ. Отпадането на правния интерес в хода на съдебното производство е от значение само за преценката на съда дали да върне преписката на административния орган – в този случай съдът следва да обсъди и прецени конкретно какви са последиците от изтичане на срока на разрешението.

По изложените съображения, съдът приема жалбата срещу двата административни акта за допустима.

По основателността на жалбата срещу решения №Р-И-1654 от 30.09.2011г. относно казиното в хотел «Х.»

Производството пред ДКХ се е развило по реда на ЗХ/ обн.ДВ бр. 51 от 4.06.1999, отм. ДВ бр.26 от 30.06.2012г., в сила от 01.07.2012г./

Съгласно чл.81 ал.2 от ЗХ /отм./ по искане на лицата, получили разрешение по този закон, председателят на ДКХ предлага на ДКХ да прекрати действието на разрешението преди изтичане на срока му.

Заседанието на ДКХ е редовно и решенията са взети с необходимото мнозинство – чл.21 ал.1 и ал.3 от ЗХ /отм./ Решението е постановено от компетентен орган при формално спазена процедура.

Допуснато е обаче друго нарушение на производствените правила – съгласно императивното изискване на чл.21 ал.2 от ЗХ /отм./ ДКХ приключва разглеждането и приема решение, когато приеме, че обстоятелствата по искането са изяснени. В разглеждания случай не е взето предвид постъпилото в ДКХ уведомление за прекратяване на дейността на казино «Х.» поради ремонт. Самото

уведомление не отговаря на изискването на чл.76 ал.4 от ЗХ /отм./, тъй като в него не е посочен срок, за който дейността се преустановява. В същото време изрично заявеното в него намерение да се ремонтира казиното и то да продължи дейността си противоречи на искането за предсрочно прекратяване на разрешението. ДКХ е следвало да изясни тези обстоятелства преди да вземе решение по чл.81 ал.2 от ЗХ /отм./ В Определение №84 от 07.01.2013г. по адм.дело №13856/2012г. Върховният административен съд е приел, че двете производства са взаимно изключващи се, което сочи на издаване на административния акт в нарушение на общата норма на чл.35 от АПК, както и че административният орган е въвел жалбоподателя в заблуждение. Указанията по тълкуването и прилагането на закона са задължителни за настоящата съдебна инстанция и за административния орган. Неспазването на общата разпоредба на чл.35 от АПК, както и на специалната разпоредба на чл.26 ал.2 от ЗХ /отм/ представлява съществено нарушение на административно-производствените правила, тъй като оказва влияние върху крайния резултат.

Решението за предсрочно прекратяване на разрешението за казино «Х.» е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане след като се изяснят всички обстоятелства съгласно указанията на съда.

По основателността на жалбата срещу решения №Р-И-1655 от 30.09.2011г. относно казиното в хотел «К.»

От решаващо значение за спора е обстоятелството, че след подаване на искането за предсрочно прекратяване на дейността на казино «К.» в ДКХ не са постъпвали никакви други искания и уведомления. С оглед на казаното по-горе, съдът приема че при предсрочното прекратяване на разрешението за казино «К.» не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Решението е законосъобразно като постановено от компетентен орган без нарушения на производствените правила и в съответствие с материалния закон. Жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

Жалбоподателят има право на разноски в съответствие с уважената част от жалбата – чл.143 ал.1от АПК във връзка с чл.78 ал.1 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, приложим във връзка с чл.144 от АПК. Ответникът следва да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 775 лева, представляващи половината от платените държавна такса /50 лева/ и възнаграждение за процесуален представител /1500лева/.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение,38-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място], подадена от управителя П. Д. Я., срещу решение № Р-И-1655 от 30.09.2011г. на Държавната комисия по хазарта.

ОТМЕНЯ Решение №Р-И-1654 от 30.09.2011г. на Държавната комисия по

хазарта.

ВРЪЩА административната преписка по искане с вх.№И-1654/17.09.2011г. на Държавната комисия по хазарта за ново разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Държавната комисия по хазарта да заплати на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място], сумата 775/седемстотин седемдесет и пет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: